

ДНЕВНИКЪТЪ

(стенографически)

на

II-то обикновено Народно Събрание.

XIX ЗАСЪДАНИЕ ВЪ ПЕТАКЪ 25 АПРИЛИЯ 1880 ГОД.

(Начало 1 часъ 15 минути подиръ пладнѣ подѣ председателството на П. Р. Славейковъ).

Председателъ: (Звъни). Ще се чете списъкътъ на депутатитѣ, да видимъ има ли достатъчно число депутати, за да може да се открие засѣданието.

Секр. Золотовъ: (Чете списъка на депутатитѣ).

Председателъ: Отъ 171 депутатъ, отъ които има да състои Събранието, 21 сж касирани, 43 липсватъ, на лице оставатъ 107. Има вишегласие и засѣданието се открива. Ще се четатъ протоколитѣ на послѣднитѣ двѣ засѣдания.

Секр. Золовъ: (Чете XVII протоколъ).

Председателъ: Има ли нѣкои отъ депутатитѣ да направи нѣкоя забѣлжка върху четения протоколъ? (Нѣма). Азъ отъ своя страна има да забѣлжж, че въ този протоколъ се поменува, какъ се е отнесло бюрото съ онѣзи, които недохождатъ редовно; писа се до всички, но никой не отговори. За това, бюрото има намѣрение, ако тѣ слѣдватъ да не присѣдствуватъ въ Събранието, да извѣсти на избирателитѣ, че тѣ се отказватъ отъ обязаноститѣ на представителството. Сега ще се четатъ и другитѣ протоколи. Привличамъ вниманието на Събранието.

Секрет. Баларевъ: (Чете XVIII протоколъ).

Председателъ: Има ли нѣкои да забѣлжи

върху четения протоколъ?

Симидовъ: Азъ вчера питахъ има ли внесено нѣщо отъ министерството, и ако нѣма да се иска. Защото комисията нѣма работа.

Баларевъ: Казаннитѣ въ протокола думи сж сжщитѣ ваши думи. Ако искате, може да ги видите въ стенографическия протоколъ.

Болѣрски: Моля. Въ този протоколъ се казва, че съмъ казалъ да се избере една комисия за проектътъ, но азъ казахъ проектътъ да се приеме като внесенъ отъ депутатитѣ, а когато се избере комисия, тогава да го разгледа като такъвъ сир. внесенъ отъ страна на представителитѣ.

Председателъ: Тѣзи сж малки работи, и могатъ да се справятъ съ стенографическия протоколъ. Тѣзи поправки не сж толкова важни въ тѣзи протоколи. Защото стенограф. протоколи съдържаватъ думитѣ, които сж исказани, а тѣзи сж само кратки протоколи. Прочее всички бѣлжки ще се зематъ въ внимание. Има ли другъ нѣкои да говори? (Нѣма). Сега, ще пристѣпимъ къмъ дневния редъ. Събранието помни какви работи бѣхж оставени за днешния дневенъ редъ. Докладчикътъ на комисията за прошенията да ни достави докладъ отъ прошенията, които тя е пре-

гледала.

Пр. Симеонъ Прѣславски: Нека ми бжде позволено, прѣди да пристѣпимъ на дневния редъ, да положж единъ въпросъ, който, споредъ мене е твърдѣ важенъ, за да се обясни добръ работата. Г-нъ предсѣдатель като споменж прѣди малко за онѣзи депутати, които не дохождали въ Народното Събрание, каза, че бюрото има намѣрение да отправи едно писмо за всѣки, да имъ каже, че ако би тѣ не слѣдватъ да дохождатъ въ Народното Събрание, тогазъ бюрото ще отправи писма до тѣхнитѣ избиратели и да имъ каже, че трѣба да избѣржтъ други представители; (Славейковъ: Не е тѣй), и че не ги счита за представители. (Славейковъ: Не е така!). Менѣ се чини, че това е твърдѣ важенъ въпросъ. Ако бюрото има намѣрение да отправи такъво писмо, менѣ ми се струва, че такъво писмо не може да се отправи, освѣнъ слѣдъ едно рѣшение на Народното Събрание. Никой нѣма право да казва на единъ депутатъ да не прави тѣй или иначе, макаръ да е и самото бюро, и да земе то едно рѣшение, безъ да се споразумѣе съ Народното Събрание. А какъ трѣба бюрото да постѣпи, това е опредѣлено въ правилника. Ако бюрото смѣта да земе извъредни мѣрки, каквито и да сж тѣ, то редовно и длѣжно е да се споразумѣе и земе воля отъ Народното Събрание.

II. Станчовъ; Думитѣ на Н. Преосвещенство сж твърдѣ намѣсто; но той не е забѣлѣжилъ, че г-нъ предсѣдатель, когато е споменжлъ за това, не е казалъ, че бюрото е рѣшило това, но че смѣта да направи това. Азъ така го разбирамъ.

Пр. Симеонъ Прѣславски: Защото не се каза нищо, азъ помислихъ, че това предложение на г-на предсѣдателя ще застане, като едно нѣщо вече рѣшено въ Събранието. Разумѣва се, ако това ще бжде положено за разгледване на Събранието, то азъ нѣма какво да кажж, и оттеглямъ думата си назадъ.

Предсѣдатель: Има думата Стамбуловъ.

Стамбуловъ: Азъ си оттеглямъ думата.

Предсѣдатель: Азъ бихъ желалъ да се разиска този въпросъ, за това го и спомѣняхъ, и ако иска Народното Събрание да постѣдва това, азъ ще го предложж и ще се положи на дневния редъ въ едно отъ идущитѣ засѣдания. Сега да минемъ на дневния редъ. Въпросътъ ще остане за другъ пѣтъ, но азъ считамъ за нужно да кажж, че има върху този въпросъ предварителни рѣшения отъ Народното Събрание. Г. Докладчикъ на комисията за прошенията, ще ни представи своя докладъ.

Докл. Храновъ: Въ днешното засѣдание комисията има честь да представи кратъкъ отчетъ отъ прошенията на тия лица, които подадохж прошения до Народното Събрание и искатъ Българско подан-

ство. (Докл. чете): прошенията на Георгия Милетича, подъ Н. 74, е за да се приеме въ Българско поданство. Въ него Милетичъ говори, че никога не се е считалъ за чужденецъ, но подава прошенията само да се изпълнятъ формалноститѣ, които се изискватъ отъ Конституцията. Преселилъ се е въ 1857 год. изъ Австрия, и въ много градове въ Македония е учителствувалъ, а така сжщо и въ Княжеството, въ г. Видинъ. Мѣстото, дѣто се е родилъ не се упоменува. Има жена и три дѣца, отъ които най голѣмия му синъ са възпитава въ Загребъ на правителствено иждивение. Нѣма приложени никакви документи.

Предсѣдатель: Има ли нѣкои да каже нѣщо върху прошенията на г-на Милетича?

Храновъ: Ако желае Народното Събрание, да се прочете исцѣло прошенията.

Грънчаровъ: Трѣбва да се искатъ документи отъ тия лица, които желаятъ да приемжтъ българско поданство, а ония трѣбва напредъ да получатъ увольнение отъ своето правителство, и тогава могатъ да се приематъ.

Мин. Радославовъ: Желателно е да се знае, какво застава Милетича да приеме българското поданство, когато споменува, че не е вече никакъвъ другъ подданикъ?

Стамбуловъ: Азъ мисля, че сега като нѣма предварително изработенъ законъ, какъ да се приематъ чужденци въ българско поданство, то трѣбва да се обясни или да искаме документи, че правителството го е уволнило, и ако се споразумѣемъ единъ пѣтъ за това, тогава е лесно да се приематъ и да се рѣшава за тѣхъ. По мое мнѣние, и 15 и 16 год. ако нѣкои живѣе въ Турция, пакъ може да е останалъ чужди подданикъ, билъ Австрийски билъ Француски; и на такъвъ може да се иска документи. Колкото за Българи, които живѣятъ тука изъ Турско, то, мисля, че Събранието, сега за сега, не трѣба никакъ да имъ прави затруднения.

Михайловскій: Азъ мисля, че трѣба да имаме гаранции, прѣди да приемаме отъ чуждо поданство, и че безъ документи, съ които се уволняватъ отъ тѣхното поданство, не могатъ да се приематъ. Защото, ако не е уволненъ отъ своето поданство, билъ Българинъ билъ Нѣмецъ, утрѣ ще се случи да има работа съ сѣдилището, и ще прибѣгне пакъ при своето консулство, и тогава консултътъ ще го защитава. Друго е за българитѣ, които сж изъ Турция или изъ Тракия. Но съ ония, които живѣятъ въ Сърбия и Влашко, ние трѣбва да постѣпимъ съвършено законно и на твърди основания, защото, другояче, утрѣ ще имаме неприятности съ консулитѣ.

Поповичъ: Съгласенъ съмъ съ мнѣнието на предговорившия, и, мисля, че най първо на редътъ трѣба да постѣпятъ прошенията за онѣзи, които сж

родомъ Българи и които сж отъ българска народностъ. Колкото за съмнителнитѣ, на които происхождението е отъ друга народностъ, и тѣ сж отъ друго подданство, то трѣба да ги оставимъ за по послѣ. За Милетиѣа мисля, той е Сърбски или Австрійски подданикъ, и за това, ми се чини, че трѣба да имамъ гаранции за него. Ние трѣба да знаемъ: що е за чловѣкъ, отъ каква народностъ е билъ напредъ, какъвъ е билъ неговий животъ, колко е участвувалъ въ сѣдбитѣ на България, и може ли да бѣде честенъ български подданикъ? Но сега, така само легко да се основемъ, то не е възможно. Може има тука хора, които го знаятъ по отблизу и да докажжтъ за него.

Станчовъ: Азъ съмъ съгласенъ съ г-на Ми-
хаиловский, че лицата, които не сж българи, и които
сж имали чуждо поданство, трѣба да доставятъ до-
статочни документи, че сж отрѣшени отъ това под-
данство, защото 55 и 59 чл. на Конст. казва: (Че-
тего). Разбира се, че всѣка друга държава има подоб-
ни или други членове въ своитѣ закони, които искатъ
испълнение на обязаноститѣ на подданика къмъ пра-
вителството, на което е принадлежалъ до сега; затова,
и немогатъ да се приематъ до тогава, додѣто непред-
ставятъ документитѣ си. Ето защо подобни проше-
ния да останатъ за по послѣ.

Храновъ: Има да забѣлѣжж, че всички прошения за подданствата, за Българи и не Българи, сж разгледани. Г. Милетичъ, който е живѣялъ вече отъ 1857 год. тука, той мисля, че е турски подданикъ, и за турски подданикъ не правимъ изключение; и неவிждамъ причина защо да не може да приемемъ Г. Милетича за български подданикъ.

Михайловскій: Защото нѣмами доказателства, че австрийското правителство го е уволнило, и че той е турски педанникъ. Ако и да е живѣялъ той 25 год. тука, пакъ може да се е ползвалъ съ покровителството на австрийското консулство. За насъ е това единъ фактъ, че той е роденъ въ Австрия, и слѣдователно счита се за австрийски подданикъ. Че той е учителствувалъ въ Македония, недоказва да се е отказалъ отъ своето правителство. Всѣко правителство има своиѣ условия, даже и Турция, по които престава да бжде човѣкъ подданикъ и да може да приеме друго подданство.

Стамбуловъ: Преди да разгледяваме проше-
нieto на г-на Милетича, азъ пакъ предлагамъ Н.
Събрание да рѣши, иска ли документи отъ Българи,
които искатъ да приематъ българ. подданство, имен-
но, отъ Българитѣ въ Румуния, Тракия, Македония,
Россия и прочее. Послѣ да рѣши Събранието, че иска
документи отъ онова правителство на чуждитѣ под-
данници, били Австрийски, били Француски или отъ
друга държава, които искатъ да станатъ български
подданници. Ако Събранието рѣши този общъ въпросъ

ТОГАВА ДРУГИТЪ ОСТАВАТЪ КАТО ЧАСТНИ.

Расолковъ: Искамъ да кажж, че въ прошето, за което е дума, се казва, че синътъ на г. Милетица се въспитава въ Загребъ на правителствено иждивение. Струва ми се, че у насъ не е предвидено, да се дава благодарѣние на чужди подданици. Азъ не зная какъ е станало това, че като Милетичъ не е билъ приетъ за български подданикъ, да се даде степендия за неговия синъ. Министерството трѣба да знае какъвъ е подданикъ. Другояче не разбирамъ, какъ може да му дава степендия.

Грънчаровъ: Предложението на г-на Стамбулова е твърдѣ умѣстно. Въпросътъ за приемане въ Българско подданство, трѣба по напрѣдъ да го рѣшимъ изобщо. Разумѣва се, че Българи, които били подъ чуждо подданство, освѣнъ ония отъ Тракия и Македония, трѣба да представятъ отрѣшителни документи отъ своитѣ правителства. Колкото за Милетича, че синъ му е получавалъ стипендия отъ министерството, това не е никакъвъ документъ. Министерството може да го смѣта за български подданикъ, но само Н. Събрание има това право да го рѣшава. Какво е мислило министерството тогава, то ние не знаемъ. Но ние трѣба да вървимъ по законний пътъ. Неможемъ да го приемемъ, додѣто не се е той отрѣпилъ отъ австрийското подданство.

II. Станчовъ: Като членъ на комисията, при разглеждането на прошенията отъ разни категории, дойде и на редъ прошенieto на г-на Хохера отъ Влашко въ Бесерабия. Г. Хохеръ се е отправилъ до влашкото правителство да иска документъ да се уволни отъ влашкото подданство. На това влашкий министръ му отговорилъ, че нѣма нужда за такъвъ документъ, че той е освободенъ, и че безъ такъвъ може да приеме чуждо подданство. Сега да дойдемъ на предмета. Можемъ ли да приемемъ Българи родени въ Влашко, безъ документи, само съ едно желание, като имами предъ видъ това писмо отъ министра до г. Хохеръ, за български подданици? Колкото то за австрийскитѣ подданици, то азъ тоже съмъ съгласенъ че безъ нужнитѣ документи, съ които се уволнява отъ тамошното правителство, да не се приеме за български подданикъ.

Храновъ: Въ прошенияго се казва, че той е билъ емигрантъ. Азъ не зная, може ли да се искатъ отъ него документи?

Михайловский: Възможно е той да е емигрантъ, но може да е послѣдвала амнистия. Защото всѣкога подиръ 10—15 години се даватъ амнистии, съ които емигрантитѣ се опростяватъ. Така щото, вѣроятное, ако е билъ емигрантъ, може и да се е амнистиралъ. А колкото за ония документи на Ховарда, за които споменѣ г. Станчовъ, то тѣ се отнасятъ само за това лице. Защото утрѣ, ако единъ влашки под-

данникъ има давия съ нашето правителство за нѣ-
коя важна работа, той пакъ може да приобѣгне за
протекция до своето влашко консулство. Че влашко-
то правителство тогава е отговорило така на Ховерда,
то не показва, че ще го даде на всѣки и че това е
общо правило. Този документъ е само за Ховарда.

(Гласове: Хохеръ а не Ховардъ).

Сукнаровъ: Въпросътъ за подданството влиза
въ сферата на между-народнитѣ отношения, които се
предвиждатъ въ между-народното право. Азъ съмъ
съгласенъ, да се приематъ Българи, каквито и да
сж за български подданници. Но тука има друго
нѣщо. Въ случай на приемане чужди подданници
за наши трѣба непременно да знаемъ, да ли е от-
пущенъ отъ чуждата държава. Защото може да се
случи, послѣ консултътъ да каже: той е нашиъ под-
данникъ, улавя го и го зазира и пр., и тогава
се раждатъ между-народни въпроси. А за да се из-
бѣгнатъ такива стѣлкновения въ международнитѣ от-
ношения, въобще е нужно, безъ разлика всѣкий
чуждъ подданникъ да има уволнително писмо отъ
своето правителство. Обаче, изключителенъ е слу-
чайтъ съ Милетича. Той се е родилъ въ Нови-Садъ
у Австрия и е Сърбинъ по народностъ. По разни
причини, той е избѣгалъ въ Сърбия много по на-
предъ преди да се пресели въ Македония, и е билъ
подъ защитата на Сърбия. Въ таквъ случай той
не може да получи уволнение, и не е ималъ нужда
за такова. Отъ Сърбия, той е преминалъ въ Ма-
кедония и въ България, дѣто въ послѣдно врѣме е
служилъ при „Красний Кръсть“. Менѣ е за чудо,
защото той дава прошение, като той е турски
подданникъ. Неговий животъ се знае, той е стоялъ
затворенъ заради църковния въпросъ въ Македония
безъ да го е защищавалъ нѣкой консулъ, отъ това
се види, че се е считалъ всякогашъ за турски
подданникъ. И нашего правителство е имало основание
като е приело да поддържа сина му, и азъ не зная,
до какво друго заключение би дошли ние тука.
Неговото прошение трѣбаше да се mine безъ никакво
разискване. Ако искаме отъ него уволнително писмо
отъ австрийското правителство, то значи, да искаме
да го накараме отново да стане австрийски под-
данникъ. По моето мнѣние, той трѣба да се счита
български подданникъ.

Стамбуловъ: Милетичъ се ползува отъ при-
вилегитѣ на 15 протоколъ, и какво ще се рѣши
за него, то ще се види послѣ. Но азъ пакъ пред-
лагамъ на Събранието да се приематъ моитѣ пред-
ложения по напредъ за да се улеснятъ преминува-
нията въ българско подданство. Моитѣ предложения
сж, както ги вече казахъ:

1) Всѣкий чуждъ подданникъ не отъ българска
народностъ, който би пожелалъ да приеме българско

подданство, трѣба да представи документъ, че се е
освободилъ отъ своето правителство.

2) Всѣкий българинъ да се приема щомъ до-
каже, че е живѣлъ въ българското Княжество една
година.

Тѣзи двѣ предложения могатъ да се приематъ
и ще се улесни много въпросътъ за подданиче-
ството.

Бръшляновъ: Знаемъ, че преди много Ев-
ропейци живѣяхъ въ Турция по разни причини; но
азъ не вѣрвамъ, че такива пришелци сж ставали
турски подданници, и че сж се отказвали отъ за-
щитата на своето правителство, толкозъ повече, като
земемъ въ съображение живота на христианитъ подъ
турското правителство. Кой ще бѣде този Европеецъ,
който да дойде въ Турция, да се ползува тѣй или
инакъ, и като гледа, че положението на христианитъ
е толкозъ тежко, да се откаже отъ своето правител-
ство и да приеме турско подданство! За това, вѣр-
вамъ, че чуждитѣ подданници поддържатъ, ако не
подданството, то поне протекцията на чуждитѣ пра-
вителства; и за това не можемъ да ги считаме като
турски подданници и не можемъ да ги приемаме на
право за български. За това тѣзи прошения трѣба
да се изоставятъ на страна до тогазъ, до когато се
изработи законъ, по кой начинъ ще се приематъ
чуждитѣ подданници. Защото не можемъ да считаме
всичкитѣ Европейци, които живѣятъ въ Турция за
турски подданници.

Михайловскій: Азъ ще отговори на г-на
Стамбулова. Първо, той каза, че всѣкий единъ чуждъ
подданникъ трѣба да покаже уволнение отъ своето
правителство, и всѣкий българинъ въ срокъ на една
година да се приеме за български подданникъ. Азъ
не зная, да ли ще бѣде това право. Да земемъ на
примѣръ единъ Българинъ, който е австрийски
подданникъ, той ще стане антрепренеръ, ще пред-
приеме работа и утрѣ, като види, че не може да
излезе съ смѣткитѣ си, той ще приобѣгне при своето
правителство, отъ което иѣма формално уволнение.
Ние ще кажемъ, че сме го приели; а консултътъ ще
каже: Вашия законъ не е обязателенъ за мене. То-
газъ, какво ще правимъ съ него? Ако постановимъ
това, то зло ще направимъ. Друго е за турски и
румънски подданници, но друго е за българи и не
българи, които сж чужди подданници; и тѣ ако иѣ-
матъ формално уволнение, не можемъ да ги прие-
маме. (Д-ръ Браделъ завзема председател-
ското мѣсто.)

Славейковъ: Отъ разискванията се види,
че има двѣ мнѣния. И двѣтѣ предложения, както и
да сж хубави и удобни отъ една страна, отъ друга
страна иматъ своитѣ неудобства. Въ самоъ дѣлъ,
ако да искаме уволнение на всѣкого отъ чуждитѣ

подданици, то е съвсѣмъ праведно нѣщо. Но трѣба да се зема предъ видъ, че това не е лесно въ всѣкий случай. Да се приематъ Българи, които сж приели чуждо подданство, то трѣба да мислимъ, че и нашата Конституция предписва, какъ може да се уволни единъ българинъ отъ подданство си. За това и ние трѣба да искаме нѣкоя гаранция. Румъния какъ е постѣпила въ въпроса за подданството? Нашата държава не трѣба да испусне това изъ видъ. После имаме да премислимъ, какъ трѣба да се постѣпва съ политическитѣ емигранти наши или чужди. Ние сме длѣжни да приемаме всякой честенъ емигрантъ, да го настанимъ и да го направимъ подданикъ на държавата. Но да му искаме документи за уволнението му, това е невъзможно нѣщо; защото никога не може да ги представи, и ние трѣба да бждемъ снисходителни въ такъвъ случай. Представа се още други случаи. Имамъ днеска въ Събранието 50—60 прошения отъ бессарабски Българи; ако не правимъ затруднения за тѣхъ и поискаме да представятъ уволнение отъ своето правителство, па тогазъ да ги приемемъ, то ще бжде голѣма неудобност и за тѣхъ и за насъ. Трѣба да знаемъ, че руското правителство още отъ сега е заявило, на живущитѣ въ Бессарабия, че до три години иматъ врѣме ако искатъ да станатъ руски или влашки подданици, и до това врѣме да явятъ, ще ли станатъ влашки подданици или ще станатъ руски. Тѣй сжщо и румънското правителство за живущитѣ въ Добрудже е опредѣлило врѣме, въ което трѣба да се обадятъ за да се приематъ за подданици. Бессарабскитѣ Българи се падатъ въ тази категория, че като иматъ позволение да ставатъ руски или румънски подданици, тѣ не ставатъ ни на единтъ, ни на другитѣ, но идатъ при насъ. За това мисля, че трѣба да раздѣлимъ тия мжнотии на двѣ категории; отъ единтъ да се иска уволнение отъ тѣхното правителство, а другитѣ могатъ, слѣдъ като заявятъ желание, да се приематъ. А нашето правителство може да се отнесе до румънското, за да се споразумѣе за тѣхното подданство, и тогазъ става споразумѣние между двѣтъ правителства; и слѣдъ такъвъ една постѣпка, тѣ може да се приематъ. Тука има двѣ предложения на г-на Стамбулова, и първото е, съ което може да се улесни приеманieto на подданици: ако то се приеме, тогава ще стане рѣшаванието твърдѣ лесно.

Мин. Каравеловъ: Азъ би желалъ да питамъ за втората форма на г-на Стамбулова — да ли всѣкий Българинъ, който е живѣлъ една година въ княжеството, ще се счита за българский подданикъ, трѣба да мина чрезъ Народното Събрание или не?

Стамбуловъ: Въпросътъ е твърдѣ мжченъ, и за да го разгледаме, то Събранието дохожда въ едно

положение за да пише законопроектъ за чуждитѣ подданици; а това е трудна р бота. Заради туй направихъ моитѣ предложения, които, ако и да не сж до толковъ пълни, но пакъ ще улеснятъ рѣшаванието на тоя въпросъ. Ние трѣба да земемъ предъ видъ, че тѣзи хора, които заявяватъ за това, иматъ нужда да ставатъ български подданици; защото единтъ напуснали отечеството си и дошли отъ Тракия и Македония; а другитѣ, като Милетича, живѣли 15—16 години тука. За това Събранието трѣба да земе приврѣмenni мѣрки, по които да приема тѣзи хора. Отъ тази точка на зрѣние ръководимъ, азъ направихъ моитѣ предложения; и ако желае Събранието да ги прочетж още веднжжъ, ще мож да ги прочетж. Колкото се касае за възражението на г-на Михайловский, че французски или други подданици могатъ да побѣгнатъ въ нашата държава, това не ще може да стане, защото има за това опредѣлени закони. За това, азъ предлагамъ, тия двѣ общи форми, че отъ всѣки чуждъ подданикъ трѣба да се изисква уволнение отъ правителството му; и всѣкой Българинъ, който е живѣлъ една година въ България, да се приема като българский подданикъ; разумява се, че съ изключение, при първата точка, на онѣзи, които сж лишени отъ възможностъ да доставятъ такива уволнения.

Сега, колкото за въпроса на г-на Каравелова, който пита, да ли е потребно да се даватъ прошения отъ Българитѣ въ Тракия и Македония на Народното Събрание за да ги приемами, то азъ съмъ на мнѣние, че това е потребно. Пропенията ще се даватъ на прошетарната комисия, която ще направи свой докладъ, и съ гласоподавание ще се рѣшаватъ.

Баларевъ: Г-нъ Стамбуловъ представлява двѣ предложения; но азъ питамъ: ще ли иматъ законна сила, до дѣто не се утвърдятъ отъ Княза?

Мин. Каравеловъ: Г-нъ Стамбуловъ не предлага тука да стане това законъ: но неговитѣ предложения се отнасятъ само до улеснение на приеманieto на подданици. Това не е законъ, но само принципъ, по който трѣба да се ръководи Народното Събрание, и нѣма нужда да става това законъ.

Предсѣдателъ: Приема ли Нар. Събрание предложенията на г-на Стамбулова?

Грънчаровъ: Азъ мисля, че върху първата форма на предложението на г-на Стамбулова Събранието се достатъчно освѣтли; но колкото за втората, че всѣкий Българинъ да се приема слѣдъ една година какъвто и да е билъ подданикъ, то мисля, че е неудобно, защото може да е направилъ нѣкоя работа, за която го преслѣдва неговото правителство, на което той е билъ по напредъ подданикъ. За това мисля, че отъ такива пакъ трѣба да се изискватъ формалноститѣ, които сж потребни да се и-

зискват и отъ подданицитѣ на другитѣ държави. Защото ние и да кажемъ: той е нашъ подданикъ, то това не е задължително за онова правителство, на което той принадлежи като подданикъ. Въобще азъ мисля, че всички ония българи, които сж чужди подданици, трѣба тоже да извършватъ формалноститѣ, и да представятъ документи, че сж се отръпили отъ чуждото подданство.

Михайловскій: Всѣка държава има закони, по които се приематъ хора въ подданство, и по които се освобождаватъ. Тѣй французскій Codex Napoleon показва какъ може да се натурализира единъ чуждъ подданикъ въ Франция, и какъ загубва французкото подданство. Ние трѣба тѣзи закони да уважаваме, защото, ако днесъ приемемъ нѣкого, то може да го е направилъ по интересъ да приеме българско подданство, и утрѣ може да каже: азъ съмъ французски подданикъ; и така, ще имамъ всѣки день стълкновения. Това сжщо имаше въ Цариградъ всѣкой день и между гръцкото, руското и турското правителство. Особено гръцкитѣ консули много правяхъ пропаганда и приемахъ на редъ всѣкого за гръцки подданици, само нѣколко думи да е знаелъ. За това, всѣки день е имало давини въ министерството на външнитѣ дѣла, и това е произлизало отъ това, че единъ, който е билъ днесъ турски подданикъ, утрѣ става гръцки, а други день голандски. Тия работи сж правили голѣми затруднения. Ние трѣба да уважаваме и чуждитѣ закони; трѣба да гледаме, да ли тоя чловѣкъ, когото приемаме, е изпълнилъ законитѣ на своята държава; защото утрѣ, ако имамъ такъвъ документъ, консултъ нищо не може да каже, понеже може да му се покаже документътъ отъ неговия министъръ. Но, ако нѣма такъвъ документъ, то какво ще кажемъ на консула?

Стамбуловъ: Законитѣ, на които и да сж страна, не сж писани за тѣзи, които искатъ да ги нарушаватъ, но за тѣзи, които ги почитатъ. Какъ ще погледне нашата държава на единъ Българинъ, който прави сахтикарлъкъ. То значи, че лъже цѣлата държава, и ако тая държава се отнесе до нашето правителство, то трѣба нашето правителство да го преслѣдва за подлогъ на подданството.

Азъ именно настоявамъ на това, че чуждитѣ подданици трѣба да представятъ документитѣ си; само ония, които немогутъ да зематъ такива документи, и които сж отъ българска народност, тѣ трѣба и безъ тѣхъ да се приематъ. Но нѣкой чуждъ подданикъ направи контрактъ съ правителството, то оно да предвиди въ контракта, че щомъ направи едно криминално престѣпление, ще се сѣди по сжщитѣ закони, които сжществуватъ въ нашата държава и по тоя начинъ може да се избѣгнатъ стѣлкновенията съ консули. Протекцията, която е сжщест-

вувала въ турско врѣме, произлазила е отъ това, че не е имало редовни турски сѣдилища; и за това консултътъ трѣбаше да защищава своитѣ подданици; но щомъ у насъ има добри сѣдилища, които отговарятъ на Европейскитѣ закони, разбира се, че консултътъ не може да прави никакви претенции и че защитата имъ пада. Азъ тука не предлагамъ да бжде това законъ, но просто да се споразумѣемъ да се приематъ двѣтѣ предложения, и съ това да се улесни приемането на хора въ българско подданство. Тия сж обязательни само за тая сесия и до тогава, до дѣто се изработи единъ законъ.

Предсѣдателъ: Думата има г-нъ Тодоровъ; но за да си обяснимъ въпросътъ по поводъ на подданничеството на г-на Милетича, има въпросъ по общъ т. е. предложенията на г-на Стамбулова. За това питамъ Народното Събрание: иска ли да разгледа тѣзи предложения на г-на Стамбулова, и да ги приеме като приврѣмenni, и счита ли се Народното Събрание компетентно, на основание на тѣзи предложения, да рѣшава за подданството? Желаетъ ли Народното Събрание да разгледа предложенията на г-на Стамбулова? (Желаетъ.)

Тодоровъ: Ще говоря въобще върху въпроса. Г-нъ Стамбуловъ настоява на своитѣ предложения, и настоява да се приематъ; и между другото говори, че нашитѣ закони не били както и въ Турско, и че консулската защита паднала. Но отъ Берлинския договоръ се види, че консулската защита сжществувала напълно. Споредъ моето мнѣние, добръ е да поотложимъ тази работа за приемане и разглеждане propositiona за подданството, до когато изработимъ единъ законъ. Когато ще имаме единъ законъ, то той ще бжде уважителенъ и отъ други държави, и той трѣба да бжде съобразенъ съ международнитѣ европейски закони, за това трѣбало министърътъ на външнитѣ дѣла да ни освѣти за това и да направи за България единъ положителенъ законъ. Въ този законъ трѣба да се изискватъ всичкитѣ гаранции отъ тѣзи хора, които ще се приематъ за честни хора, и още напълно да се изисква, коя община, и въ кой градъ на България ще ги приематъ.

Даскаловъ: Върху предложението на първата алинея на г-на Стамбулова искамъ да кажа, че е твърдѣ мѣчно за всѣкакъвъ подданикъ, билъ той политически емигрантъ или по своя воля преселенъ, да му се иска увольнителенъ документъ отъ неговото правителство. Защото никоя държава не дава право на своитѣ подданици да се преселватъ и не ги пропуска отъ своето подданство; а напротивъ колкото може препятствува на своитѣ подданици, за да не ставатъ чужди подданици; и за това ако нѣкой отиде и живѣе въ нова държава 5 години, и има недвижими имуществва до известна степенъ, то

тогава ще се види, какъ ще се приеме, безъ да му се иска отрѣшение или освобождение отъ неговото правителство. За това могло би било да се поскрати тази точка, и да се каже, че всѣкакъвъ подданикъ, който живѣе въ България 5 години, може да стане български подданикъ, безъ да му се искатъ оправдателни документи.

Мин. Каравеловъ: Менѣ се чини, че това има мѣсто, и че това ще влезе въ бѣдѣщия законъ. Но г-нъ Стамбуловъ предлага това само до тогава, до дѣто изработимъ законъ. Колкото за бессарабскитѣ Българи, то ако да положимъ, че се минали три години и ги пратимъ назадъ въ Россия, като не ги приемами за подданици, то тѣ просто ще ги пращатъ въ Сибирь. За това, мисля, че предложенията на г-на Стамбулова трѣба да се приематъ просто като ръководство до тогава, до дѣто да премислимъ за законъ, по който точно да се опредѣли, какъ ще приемами чужди подданици.

Михайловскій: Ето, г-да, виждате още единъ аргументъ, който доказва, че никое правителство не дава лесно уволнение за единъ добръ подданикъ. Единъ чурукъ подданикъ, никой го не търси; а единъ честенъ богатъ и т. н. всѣкой го търси. Отъ нашитѣ Българи нѣмами много въ западна Европа; но намиратъ се само въ Ромъния, Сърбия и Россия. Колкото за Россия, то тя никой пѣтъ не би препятствувала да станатъ български подданици; а колкото за Тракия и Македония, които сж турски, за тѣхъ нѣма тази преграда; тѣмъ се улеснява преминуването въ българско подданство съ 6 мѣсечно живѣние тука. Колкото за европейски подданици, азъ ви рѣкохъ, че ще ги имами твърдѣ малко. Но, въ сѣкой единъ случай да се земе документъ, е добро нѣщо, и даже нѣщо нужно за всичкитѣ, освѣнъ за ония, които сж отъ Тракия и Македония,

Славейковъ: Азъ ще говоря за подкрѣпление на предложението на г-на Стамбулова, защото трѣба да земемъ една мѣрка за тази работа, особено, като имами въ Конституцията единъ членъ, споредъ който Народното Събрание трѣба да рѣшава прошенията за подданничество. Сега, ако би да оставимъ тѣзи хора, така да рѣчемъ, като висаци, до изработването на единъ законъ за подданничеството, ще бѣде за тѣхъ затруднително. За сега, трѣба да се държимъ на членътъ отъ Конституцията, който казва, че Народното Събрание рѣшава въпроси за подданството, ако се подадѣтъ прошения. И ние това именно трѣбова да улеснимъ, колкото е възможно, и трѣба да приемемъ едно предложение, съ което се улеснява този въпросъ за приврѣменно, а послѣ, като се изработи законъ, ще се прилага на сѣщитѣ тѣзи основни точки, за които разправями сега. Заради туй, когато се разглежда това предло-

жение, за да се постанови единъ законъ, азъ мисля, че трѣба да се исклучатъ отъ това Тракийскитѣ и Македонски Българе подданици на Турция. А за дригитѣ можемъ да ги приемемъ слѣдъ едно опредѣлено врѣме за живѣяние въ България. Съ това приврѣменно правило ще се улеснимъ, да излѣземъ изъ този лабиринтъ.

Въ Конституцията е казано, че Народното Събрание, рѣшава въпроса за подданството. И ние ако се не основемъ на това, да вземемъ поне приврѣмenni мѣрки, ще каже, че не изпълняваме закона на Конституцията. Заради туй, трѣба да приемемъ предложението на г-на Стамбулова, и да го рѣшимъ поне за приврѣменно.

Даскаловъ: Азъ ще попитамъ, може ли да се каже: тѣзи, които сж подали прошения, че се считатъ врѣменно като бѣж. подданици.

Предсѣдателъ: До сега ни единъ не е говорилъ върху предложението на г-на Стамбулова.

Даскаловъ: Споредъ предложението на г-на Стамбулова, ако се приематъ такива за подданици, азъ мисля, че тѣ трѣба да се приематъ като входящи, или кандидати за Българско подданство.

П. Станчовъ: Понеже всички говорятъ за улеснение на работата, то и азъ ще говоря за това. На основание на 55 статья отъ Конституцията, (Чете я.) имамъ да кажа по въпроса за подданството е, че всичкитѣ прошения за подданство, като се четѣтъ едно по едно, Народното Събрание да се произнася върху тѣхъ — да ги приеме или да ги отхърли. За тѣзи, които сж австрийски, английски или французски подданици, Народното Събрание по вишегласие ще рѣшава: да ли да се приемѣтъ или да не се приемѣтъ; тѣй сѣщо и за другитѣ. Сега, мисля, че трѣба да пристѣпимъ къмъ четение на прошенията едно по едно.

Предсѣдателъ: Събранието прие да се разглежда предложението на г-на Стамбулова.

П. Станчевъ: Това е по сѣщото предложение.

Болѣрски: Като е въпросътъ за чуждитѣ подданици, азъ искамъ да обърнѣ вниманието на Народното Събрание за опѣзи, които живѣятъ въ Добруджа. Споредъ Берлинския трактатъ знаемъ, че Добруджа припада на Ромъния; но както знаемъ ромънското правителство, и до днесъ не е приело всичкитѣ за законни ромънски подданици, но имъ е предложило единъ опредѣленъ срокъ да заявѣтъ, да ли приемѣтъ подданството или не. Всички знаятъ, че прѣди да се даде Добруджа на Ромъния, тя беше подъ Турско, както и България; слѣдователно всички бѣхъ турски подданици, както и ние, които живѣяхъ тука. Въ такъвъ случай излѣзва, че тѣ нѣматъ никакво подданство. Та искамъ да обърна вниманието на Народното Събрание, за да се произнесе,

трѣба ли тѣзи жители въ Добруджа, да изпълнятъ всичкитѣ формалности, които се изискватъ отъ чуждитѣ подданици, или могатъ само да заявятъ, че сж български подданици и че желаятъ да останатъ пакъ такива? Разбира се, че тѣ наматъ още тѣзи политически правдини въ Добруджа, каквито иматъ другитѣ жители въ Ромѣния и, които сж ромѣнски подданици. За това, не би било злѣ, да се произнесе Народното Сѣбрание, какъ трѣбва да се постѣпни съ тѣхъ?

Мин. Каравеловъ: Азъ желая да поговоря малко за българитѣ въ Турция, т. е. Македония, Тракия и т. н. т. Г-да! Трѣбва да не забравяме въ какво положение бѣхж напредъ Ромѣния и Сърбия, въ таково положение сми и ние сега. Турското правителство, споредъ Берлинскитѣ трактатъ, гледа на тѣзи Българи, които сж въ турскитѣ провинции, като на турски подданици. Ромѣния и Сърбия правяхж по напредъ така: щомъ дойде нѣкой отъ турско въ Сърбия, счита се за сърбски подданикъ; щомъ дойде въ Ромѣния — за ромѣнски; и давали имъ сж пашапорти. Така и ние трѣба да постѣпимъ съ всички Българи, които дохождатъ отъ Тракия и Македония. Колкото за Българитѣ въ Ромѣния, то е другъ въпросъ, а за ония, които сж въ Тракия и Македония, тѣ сж Български жители, подданици на турската империя, но щомъ дойдѣтъ въ Княжеството, ставатъ български подданици. Така гледа и турското правителство на тази работа.

Грънчаровъ: Говори се доста, и има още да се говори за този въпросъ; за това, мисля, да се даде 10 минути распусъ за да може всѣки да помисли върху това.

Славейковъ: Желалъ бихъ да се освѣтимъ още по добрѣ, а постѣ да се даде на 10 или 15 минути распусъ. Прѣди всичко трѣба да вземемъ послѣдното предложение на г-на Каравелова за свършено; то е за тѣзи българи, които сж турски подданици въ Тракия и Македония. Сега остава да разискваме върху подданничествата въ отношение на Румуния, Россия и Сърбия и отчасти и на Австрия. За тѣзи какви мѣрки трѣба да се зематъ? Азъ мисля, че трѣба да се зематъ за тѣхъ нѣкакви приврѣмenni мѣрки. Ние не можемъ да рѣшимъ тѣй основно нѣщо, което да бѣде задължително за всички; но кога ще имамъ законъ, тогазъ ще се направятъ положителни постановления. Намъ предлежи да рѣшимъ, както Конституцията казва: Нар. Сѣбрание има право да рѣшава, ако се появятъ прошения за българско подданничество. Комисията ни предлага нѣколко прошения отъ хора, които желаятъ да стѣпятъ въ наше подданничество; Нар. Сѣбрание има право да ги утвърди по ние не можемъ да ги утвърдимъ безъ условия. За туй тѣзи условия, които предлага г-нъ Стамбуловъ, трѣба да

се приематъ за да можемъ да си слѣдвами работата. За сега нѣма законопроектъ особенъ, но има само единъ членъ отъ Конституцията, който казва, че Нар. Сѣбрание утвърждава въ българско подданство такиви хора, и за това трѣба днесъ да се рѣши това по-напредъ.

Каравеловъ: Азъ разбирамъ предложението на г-на Стамбулова така, че за всичкитѣ българи, които живѣятъ вънъ отъ турската империя, да се изисква една година да живѣятъ въ България прѣди да се приематъ; а за чуждитѣ подданици, като Австрийски, Француски и т. н., да се изискуватъ ония условия, които се предлагатъ.

Тодоровъ: По поводъ на предложението на г-на Стамбулова, мисля, че за да се постановятъ мѣрки приврѣмenni, трѣба да дойде Министерътъ на Иностраннитѣ Дѣла да ни даде обяснения. По мое мнѣние, ако вземемъ приврѣмenni мѣрки, тогазъ ще бѣде оная личностъ само протеже; ако ли вземемъ постоянни мѣрки, тогази ще бѣде подданикъ. Но въ всѣки случай е по добрѣ да бѣде тука Министерътъ на Иностраннитѣ Дѣла.

Славейковъ: Съгласявамъ се съ послѣдното предложение на г-на Тодорова, понеже се касае въпросъ до една важна работа, при която трѣба да поговори и Министерътъ на Иностраннитѣ Дѣла, за това се распуска Сѣбранието на 10 минути, за да се повика Министерътъ на Иностраннитѣ Дѣла.

(10 минута распусъ).

(Послѣ распусъ.)

Предсѣдателств. Д-ръ Брандълъ: Тѣй като Сѣбранието повика г-на Министра на Вншнитѣ Дѣла, и като сега той дойде, то има да му кажа вкратко за какво е работата. По поводъ на прошенията, които сж подадени за подданничеството, подигнахъ се разговоръ за общъ въпросъ, по кой начинъ могатъ да се приематъ български подданици. Този въпросъ е: 1) за Българи въ Тракия и Македония, и за Българи въ самостоятелнитѣ държави и 2) за другитѣ иностранци, които не сж отъ българското происхождение. Като се разискваха тѣзи въпроси, появиха се различни мнѣния; признава се, че българи живущи въ Тракия и Македония могатъ да се приематъ за български подданици, тѣй като сж тѣ турски подданици; а за българитѣ въ Ромѣния, Сърбия и Россия предложи се обща форма отъ г-на Стамбулова. Първото предложение гласише, че чужденцитѣ да си искатъ уполнено свидѣтелство, а второто за българитѣ, които сж чужди подданици въ Румуния Сърбия и Россия да се изиска живѣние една година въ България. Сѣбранието поиска да чуе мнѣнието на г-на Министра на Иностраннитѣ Дѣла.

Министръ Цанковъ: Кѣто е станалъ въпросъ за прошенията и трѣбало да се рѣши, да ли да се отхвърлятъ тѣзи хора, или да се приематъ,

заради туй, трѣба Нар. Събрание да направи единъ предварителенъ законъ. Това не е нѣщо голѣмо — ще иска 12 или 15 членове, както ги иматъ подобни законни въ другитѣ държави; — азъ се обѣщавамъ че въ една недѣля ще мож да приготви и да представи на Нар. Събрание законопроектъ. Азъ мисля, че не е късно да се рѣшатъ тогавъшните прошения, които се подадени за подданничеството. (Гласове: Съгласно.)

Цеко Петковъ: Има едно село отъ 100 къщи, които за сега се намиратъ въ Россия и желаятъ да дойдатъ въ България. Въ Ломскій окръгъ даватъ имъ се земища; они ще дойдатъ, ако ги приемемъ, ако не ги приемемъ ще останатъ. Ето единъ човѣкъ има отъ тѣхъ тука въ София още отъ какъ се отвори скупщината, и той всѣки денъ ме пита има ли за насъ рѣшения. Желателно е да имъ се яви да направятъ тамъ поне приврѣмenni колиби прѣзъ лѣтото.

Славейковъ: За тѣзи човѣци не е работа сега. Но има другъ единъ въпросъ. Слѣдъ като Нар. Събрание остане съгласно съ предложението на г-на Министра на Иностраннитѣ Дѣла, то сега е въпросъ за ония българи, които сж останали и днесъ турски подданници, и които живѣятъ въ Княжеството, трѣба ли да се смятатъ като български подданници? Това е независимо отъ закона, който ще се прави за чужди подданници. Това трѣба да се рѣши, за другото може да се чака. (Гласове: Това е рѣшено.)

П. Станчовъ: Въпросътъ за тѣзи българи, за които напомня г-нъ Славейковъ, е рѣшенъ, той се рѣши още тогава, когаго приехме за депутати българитѣ изъ Македония и Тракия. Зарадъ туй, казвамъ, въпросътъ е свършенъ и нѣма никаква свръзка съ подигнатиятъ въпросъ за подданничеството.

Цанковъ: Азъ искамъ да разберъ, кои Българи — бѣженцитѣ или кои.

Мин. Каравеловъ: Разбира се, всѣки видъ Българи отъ турската империя, които се намиратъ на този часъ въ Княжеството.

Мин. Цанковъ: Колкото за бѣженцитѣ, което царство ги приеме на него ставатъ подданници, спрѣчь и ония политически бѣженци, които сж приети въ България, сж чейни подданници.

Тодоровъ: Този въпросъ е рѣшенъ по това, защото въ турското правителство онѣзи Българе, които идватъ въ турската империя се сѣдятъ по турскитѣ закони, слѣдователно турскитѣ подданници въ България ще се сѣдятъ по нашитѣ закони. Впрочемъ, ако нѣкой Турчинъ иска да се дигне отъ България да се пресели въ Турско, нѣма нужда да иска отпусъ. Слѣдователно и Македонцитѣ, щомъ дойдатъ тука, не трѣба да просятъ, но тѣ ставатъ български подданници. Върху другъ въпросъ, който подигна дѣдо Цеко, именно за тѣзи Българи, които живѣятъ въ Россия и които ис-

катъ да дойдатъ назадъ, азъ мисля, че трѣба да ги улеснимъ. Тѣ подадохъ на Негово Височество прошение, да могатъ да направятъ градъ Сомово горѣ отъ Никополъ. Они ще дойдатъ съ дѣца и со всичкото си имание, отъ тѣхъ не трѣба да искаме документи да могатъ да станатъ български подданници.

Стамбуловъ: Като се съгласи Събранието веднѣжъ, че въ кратко врѣме ще се представи законопроектъ, азъ мисля, че трѣба да се помене нѣщо и за тия турски подданници, които живѣятъ въ Тракия и Македония, и то на това просто осване, че ако Българитѣ отъ Княжеството отидатъ въ турска държава, ставатъ въ сѣщото врѣме турски подданници. За това трѣба, ако подданницитѣ на турската държава дойдатъ отъ Турция въ България, да станатъ наши подданници. Въ 15-ий протоколъ е казано, че за хора Българи въ Тракия и Македония, когато ще се изработи закона да се направи нѣкое улеснение въ подданничество, значи, че учредителитѣ на Конституцията сж видѣли, че трѣба да се поменува нѣщо за тия хора, които идатъ отъ Тракия и Македония въ България. Единъ турски подданикъ, който дойде у насъ, трѣба да се счита български подданикъ. А които сж изъ Тракия и Македония, тѣ сж хора, които земахъ участие за нашето освобождение и се ползватъ отъ постановлението на 15-ий протоколъ.

Славейковъ: Именно това искамъ да забѣлѣжъ, че този въпросъ не е рѣшенъ. За напредъ трѣба да се поменува за всѣки лица изобщо, а не само по това да сѣдимъ, като има 1, 2 или 3, които предварително се ползватъ като бѣженци отъ правото на нашето подданство. Не е думата за бѣженцитѣ, които сж тука, не е и думата за хора, които сж приети тука, но думата е какво ще правимъ съ тѣзи, които дохождатъ въ нашата държава не като бѣженци. Сега този въпросъ можемъ да го рѣшимъ; но още по добръ ще е да се поменува за него въ законопроектътъ, който ще се представи за узаконението на подданството. — (Гласове: Исчерпано е!)

Предсѣдателъ: Въпросътъ за подданството ще се разгледа по добръ, когато се състави законопроектътъ.

Докл. Храновъ: Има още нѣколко други прошения, които не се касаятъ за подданството (Чете:) Промение отъ Никола Станчовъ Хитровъ отъ 19 Ноември 1879 год., съ което заявява, че презъ 1874 год. се вѣнчалъ съ Тодорица Коларова, и вслѣдствие на преслѣдванието отъ Турското Правителство забѣгналъ въ Влашко; въ неговото отсѣствие на 20 Августа 1878 год. жената му се вѣнчала за друго; оплаквалъ се както на Русенскій Митрополитъ, тъй и на Министръ Грекова, и

на Н. Блаж. Ексарха; но безпослѣдствие останала просбата му. Дири всичкитѣ си разноски и обезщетения.

Комисията предлага да се препрати въ Министарството на Исповѣданията.

Предсѣдателъ: Приема ли Народното Събрание да се препрати въ Министерството на Исповѣданията? (Приема се.)

Докладчикъ: (Чете:) Прошение отъ Ивана Алексиева изъ София отъ 7 Априлия н. год. съ което доказва подозрѣние, че Софийскій Шоссе Майстеръ и чуждестраннитѣ, Петръ Велемировичъ, Петръ Собейскій и Макунскій правили злоупотрѣбление въ изпълнение обязаността си, и че получили заплатата отъ Окружний Съвѣтъ отъ Януария мѣсець преди да бждатъ зачислени на постовѣтъ си, това се препише особено на Велемировичъ.

Комисията мисли да се предаде на Министерството на Вжтрѣшнитѣ дѣла.

Предсѣдателъ: Приема ли Народното Събрание да се проводи на Министерството на Вжтрѣшнитѣ дѣла? (Приема се.)

Доклад. Храновъ: (Чете:) Прошение отъ жителитѣ на село Беброво отъ 8 Априлия т. г. разсипани прѣзъ войната, и заселени по разрѣшение на Императоръ Комисаръ въ Тузлука въ село Ахметли, наречено Константинъ съ обѣщание, че ще имъ се отстжи безплатно ниви и пасбища за да работятъ. Днешното Правителство или Окружний Еленскій Съвѣтъ имъ искалъ арендна плата 1050 франка за 686 дююми. Тѣ още искатъ да се отстжи на челядь по 50 дююми земля съ условие да ги исплатятъ съ врѣме постепенно; а до нареждане това, да имъ се позволи да сѣятъ безплатно нивитѣ на отстжествующитѣ турци.

Комисията мисли да се предаде на Министерството на Вжтрѣшнитѣ дѣла.

Предсѣдателъ: Приема ли Народното Събрание да се препроводи на Министерството на Вжтрѣшнитѣ дѣла? (Приема се.)

Стамбуловъ: Менѣ се струва, че понеже се изисква да се отстжи нѣщо като землице, то този въпросъ ще дойде пакъ най-послѣ да го рѣши Народното Събрание. По мое мнѣние, сега може да се рѣши и да се отстжи на тия хора безплатно, особено въ село Тузлукъ, да се населяватъ Българитѣ, защото това ще бжде една гаранция да не се разширява разбойничеството. Ако е ти държавна земля можемъ да я отстжимъ, а съ частно имущество не можемъ да располагами.

Мин. Каравеловъ: Министерството е мислило да се направи единъ кредитъ отъ Народното Събрание въобще за колониститѣ, и тогазъ можемъ да рѣшимъ, да отстжимъ на тия хора, именно отъ ка-

збойнитѣ земни. Но, до дѣто не се изучи, чия е тая земя, за която се говори тука въ прошениято, Народното Събрание нищо не може да рѣши. Такива прошения могатъ да дойджтъ на хиляди; за това нищо не трѣба да предрѣшавами, но най-добрѣ ще бжде да отстжимъ това на министерството, и тогава ще се види, що може да се направи.

И. Станчовъ: Това искамъ да кажж, че Министерството на вжтрѣшнитѣ дѣла, трѣба да изучи, колкото е възможно, вѣрно всичко това.

Симидовъ: Колкото за тѣзи, тѣ се пресѣляватъ тамъ, и желаятъ да имъ се даде имотъ. Тѣ сж нѣколко души.

Мин. Каравеловъ: Министерството ще изучи въпросѣтъ, и тогава ще каже на Народното Събрание.

Тодоровъ: Императорскій Россійскій Комисаръ е подѣлил въ село Ахметли тѣзи землица, да се концентрира българскій елементъ въ Тузлука и да не вълнува тамо разбойничеството. Това село е построено на мерата — пасбищата, и на тази земя не може да се работи нищо, само може да служи за пасбища. Но повечето турци ги нѣма днесъ тука, и менѣ ми се струва, че врѣмето е минжло за идване; за това, трѣба да се даде на Министерството да испита това.

Предсѣдателъ: Съгласно ли е Народното Събрание да се отстжи на Министерството на вжтрѣшнитѣ дѣла? (Съгласно).

Докл. Храновъ: (Чете). Прошение отъ Георгия Тодорова Попова, отъ Трѣвна, съ дата отъ минжлата година по тжжбата му предъ Върховний Сждъ, противъ Тодора Иванова отъ Гол. Търново съ приложение на едно прошение до Върховний Сждъ, отъ 14 Юния. Моли съгласно съ 106 чл. отъ Конституцията да се препрати на рѣченний сждъ за да се прегледа справедливо тжжбата му; искава съжеление, че Търновскій Окржженъ и Апелативенъ Сждъ не зели подъ внимание представенитѣ отъ него документи, и издали рѣшение подъ № 97 въ полза Тодору Иванову. Процеса се касае до наслѣдство между двамата.

Комисията предлага да се препрати въ Министерството на Правосждието.

Михайловскій: Този чловѣкъ, за който е тука дума, имаше единъ документъ, за единъ завѣтъ, който е крилъ отъ първата и втората инстанция, и този документъ се яви подиръ издаване на рѣшението; той го е крилъ именно заради това, защото е мислилъ, че ще има отъ него интересъ; но като виждаше, че рѣшението не е въ негова полза, тогава го показва.

Стамбуловъ: Азъ предлагамъ да се предаде това на Министерството на Правосждието. Щомъ мине

презъ кассационний съдъ, то на Господа да се прати.

Председателъ: Приема ли Народното Събрание, да се препрати на Министерството на Правосъдното? (Приема се.)

Докл. Храновъ: (Чете). Прошение отъ Захария Николовъ, Петра Василиева и Никола Михайловича, търговци, живущи въ София, съ дата отъ 11 Ноемврия мин. год. Жалуватъ се противъ полицмейстера, че послѣдствие на нѣкакви търговски съдружнически расправи сбутали се помежду си. Полицмейстерътъ ги арестувалъ, и на другий день имъ заповѣдалъ да се махнатъ изъ София. Просителитъ молятъ, ако сж виновни съдебниятъ порядкомъ да се накажатъ, и не тѣй своеволно полицмейстерътъ да се распорежда.

Комисията е на мнѣние, това прошение да се даде на Министерството на Вътрѣшнитъ Дѣла.

Председателъ: Има ли нѣкой да говори? (Гласове: Съгласно.)

Славейковъ: Желалъ бихъ да се не минуватъ такива произволства лесно и да се препращатъ прошенията въ Министерството на Вътрѣшнитъ дѣла, защото, именно такъвизъ произволства отъ това лице, което тука се поменува, има много. За това можеше да се обърне по сериозно внимание върху това. Наистина, не можемъ нѣкакво повече да направимъ освѣнъ да го препратимъ до Министерството. Но ако произволствата тѣй легко се минуватъ, то ще имаме постоянно такъвизъ оплаквания отъ такива чиновници. За това, желателно би било да се поиска обяснение отъ Министерството на Вътрѣшнитъ Дѣла; но като има още прошения отъ предишното Събрание за нѣкои произволни работи отъ сжщия чиновникъ, то трѣба да се помоли Министрътъ на Вътрѣшнитъ дѣла, трѣба да обърне внимание върху това.

Стамбуловъ: Щомъ се праща таквозъ нѣщо на Министра на Вътрѣшнитъ дѣла, ние вѣрваме, че той ще земе всичкитъ нужни мѣрки, да му се земе възможността, за да не може да повтаря сжщата личностъ нѣщо подобно.

П. Станчовъ: Азъ това имамъ да предложа, че трѣба Министрътъ на Вътрѣшнитъ дѣла да даде разяснение на Народното Събрание, какъ е могълъ да постъпи този полицмейстеръ така произволно да изгонва хора отъ Княжеството; това трѣба да се изслѣдва строго.

Председателъ: Приема ли се това? (Приема се.)

Докл. Храновъ: (Чете) Прошението на Марка Георгиевъ, за което комисията предлага да се отстъпи на Министерството на Вътрѣшнитъ дѣла.)

Мин. Тишевъ: Азъ не вждамъ, какво ще направи министерството, ако това прошение дойде до

него: Защото до сега въ министерството нѣма никаква сума за помагание на такива бѣдни.

Т. Икономовъ: Тѣй като такъвизъ прошения отъ пострадавшиитъ въ врѣме на войната, има твърдѣ много, за това, чини ми се, че не трѣба да обърщаме внимание върху тѣхъ, понеже всѣкой българинъ е пострадалъ въ това врѣме.

Славейковъ: Съгласвамъ се съ предговорилия, но все пакъ мисля, че нѣкои отъ тия прошения заслужватъ да се обърне внимание на тѣхъ. Ако има доказателство, че дѣйствително сж изгубили всичко това, що е нужно за живота, то азъ мисля, че не може да се остави безъ внимание такова едно прошение. Азъ вѣрвамъ, че ще се явятъ прошения такива, които заслужватъ внимание. За това, не може да се каже, че всичкитъ безъ изключение да се отхвърлятъ. Комисията, която ще има врѣме, да разглежда подробно тия прошения, трѣба да покаже да ли нѣма причина, за която да се обърне внимание на такива прошения; и само тия, които заслужватъ, има да се прочетжтъ въ Народното Събрание.

Т. Икономовъ: До колкото азъ разбрахъ, тѣ искатъ помощъ директна. Тѣ не искатъ да се възползватъ отъ своята работа, но да си поправятъ положението; заради това, да се отхвърли. Просто искатъ да си прекаратъ съ лѣжение останалия животъ.

Бръшляновъ: До колкото зная, пострадавшиитъ презъ войната сж два вида: едни, на които една частъ отъ имота имъ е останала, щото могатъ съ нея да се прехранватъ, и вторитъ, на които почти всичко е опропащено. Между вторитъ има и такива, които сж въ старостъ и натоварени съ многочисленна челедь, та неможтъ да я прехранятъ. Заради това, азъ мисля, че трѣба въ подобни случай да правимъ разлика; и на онѣзи лица, които сж пострадали съ всичкото си имущество и сж натоварени съ многочисленна челедь, която да прехранятъ нѣматъ сръдства, колкото е възможно, да помогнемъ. Тѣ наистина съ пострадаванието си сж искупили свободата си; но представете си, какво би било на нѣкого отъ насъ, който би билъ само свободенъ, но изложенъ на гладъ?

Тодоровъ: Г-нѣ Министръ на Вътрѣшнитъ дѣла казва, да не имъ се припращатъ тия прошения, защото нѣматъ такъвъ кредитъ. Не е работата за кредитъ, но работата е да испита г-нѣ министръ, до колко тия прошения сж истински, и до колко заслужватъ награда. Постѣ може да представи на Народното Събрание да рѣши какъ да имъ се помогне.

П. Станчовъ: Азъ сжщото щѣхъ да кажъ.

Т. Икономовъ: Искамъ да отговоря нѣколко думи на негова милость предговорившиятъ. Той по-

казва на такъвиз стари хора, които сж останали безъ всѣка възможност да се препитаватъ. За такива има общински благотворителни дружества и обща благотѣлностъ. Това не е работа на Народното Събрание. Но тукъ е думата за едно цѣло население и цѣли села; тогазъ какво ще се направи? Азъ мисля, да не даваме помощъ и да не ги научаваме да пребѣгватъ до тази помощъ; нека се обръщатъ на частни благотворителни дружества.

Славейковъ: Желалъ бихъ да се обясни предложението на г-на Тодорова и г-на Станчова, че ако сж предаде въ Министерството, не се иска помощъ отъ него, но само трѣба да изслѣдва това. Но азъ ще кажж, че комисията, която разглежда тѣзи прошения има повече врѣме да доложи за едно рѣшение. Ако го испратитъ въ Министерството на Вжтрѣшнитѣ дѣла, то ще ни се върне пакъ на ново разглеждане; съ безцѣлни прошения да отяготяваме Министерството, тоже нѣма смисълъ; защото само ще затруднимъ тѣхното положение, безъ да има изходъ. Ако въ таквози едно прошение се извѣстява, че пострадалиятъ отъ войната е подъ старостъ, и натоваренъ съ много челедь, то трѣба да се земе въ внимание, защото иначе ще бжде несправедливо. Но не може да се иска отъ Народното Събрание помощъ за възнаграждение. За такива помощи има и земеделѣчески каси. Моето мнѣние е съ таквизи прошения, колкото е възможно, да не се обременяватъ нито Министритѣ, нито Народното Събрание, особено, които не заслужаватъ внимание. Прогения за възнаграждения на пострадалиятъ въ имота си, нѣматъ си мѣстото, защото то му е дошло, както и на всички, които бѣхж жители на Княжеството при освобождението му. Всякой отъ насъ много или малко е претърпѣлъ и трѣбаше да претърпи. Ако комисията, при своето разглеждане зема предъ видъ да отдѣли тѣзи прошения, които заслужаватъ внимание, отъ ония, които го не заслужаватъ, тогази ще се избѣгнатъ натоварвания безъ мѣсто и на Министерството и на Народното Събрание. Трѣба ведажъ за всѣкоги да възложимъ на комисията, щото, таквизъ прошения, които искатъ просто възнаграждение за пострадаване въ имотъ, не трѣба да се приематъ. Но веднѣжъ като се взеха мѣрки за опгьлценитѣ, то и ония които иматъ многобройна челедь, или сж въ старостъ да се приеме да имъ се помага поне изъ земеделѣческитѣ каси взаимнообразно.

II. Станчовъ: Въпросътъ е исчерпанъ, по по 166 членъ на Конституцията Събранието не може да отблъсне никакво прошение. Комисията е длѣжна всѣко едно прошение да съобщи на Народното Събрание чрѣзъ докладъ, и съгласно съ 166 членъ Събранието има право да предаде прошенията на Министерството, дѣто ще зематъ по нататашний ходъ.

Т. Икономовъ: Но Събранието има право да остави безъ послѣдствие едно прошение и да се не отговори на него.

Предсѣдателъ: Тукъ се появихж 2 мнѣния: Едно, прощението да се остави безъ всѣко послѣдствие, а друго да се прати до Министерството на Вжтрѣшнитѣ дѣла, което трѣба да изслѣдва работата и да повърне прощението на Народното Събрание.

Тихчевъ: (Иска да говори.)

Предсѣдателъ: Въпросътъ е исчерпанъ!

Тихчевъ: Азъ имамъ да кажж, че трѣба да помогнемъ на бѣднитѣ. (Гласове: Исчерпано е.)

Предсѣдателъ: Азъ не можж да ви дамъ думата. Сега трѣба да се гласоподава. Първото предложение е, да се препраща това на Министерството на Вжтрѣшнитѣ дѣла. Който е противъ това, да си дигне ржката. (Гласове: Въпросътъ не е ясенъ; ниене разбрахми.)

Подпредсѣдателъ: (Повтаря.) Който не приема да си дигне ржката. (Менпество.) Ще каже прощението да се препрати на Министерството на Вжтрѣшнитѣ дѣла. Но при това предложение има двѣ части: едни желаятъ да се препрати и да се върне пакъ въ свѣдения или да остане на висяще распоряжение. (Гласове: За висяще распореджане.) Който мисли да се предаде съ далѣйшии ходъ т. е. които сж за висяще распореджане — да се не връща пакъ, да си дигнатъ ржката (3 дигатъ.)

II. Станчовъ: Азъ моля г-на Предсѣдателя да повтори въпросътъ, защото не бѣше ясенъ.

Предсѣдателъ: (Повтаря въпросътъ) (Споредъ гласоподаването излѣзе да се повърне пакъ назадъ на Събранието отъ Министерството.)

Докл. Храновъ: (Почнж да четє слѣдующето прошение.)

Предсѣдателъ: (Прикѣсна го:) Понеже има едно предложение отъ Министерството на Вжтрѣшнитѣ дѣла, то ще го изслушамъ.

Славейковъ: Разглеждането на прошения, казахми, ще състави допълнителната работа, додѣто не сж представятъ законо-проекти отъ Министерството. Сега като имамъ едно предложение отъ Министерството, желателно е да пристѣпимъ къмъ него (Гласове: Съгласни.)

Мин. Тишевъ: (Отъ трибуната) По заповѣдь на Негово Височество Княза, имамъ честь да представя проектъ за административното расподѣление на територията на Българското Княжество и на Административното опредѣление на окръжията. (Чете:)

Законопроектъ за Административното раздѣление територията на Княжеството.

1. Територията на Българското Княжество ся раздѣля административно на окръжия, споредъ приложенъи списѣкъ, първостепенни и второстепенни.

Първостепенни окръжия сж: Софийското, Видинското, Търновското, Руссенското и Варненското; второстепенни — всичъ останали.

2. Окръжията сж подраздѣлять на околии, сжщо първостепенни и второстепенни.

Първостепенни околии сж всички ония, на които сѣдалищата сж въ днешнитѣ градове, а второстепенни всички останали.

3. Околнитѣ състоятъ отъ общини градеки и селски.

Градеки общини сж столицата на Княжеството и сѣдалищата на окръжията и околнитѣ; всички останали сж безъ изключение селски.

4. Числото на околнитѣ, сжщо границитѣ имъ, както и границитѣ на окръжията, ще сж опредѣлять при врѣменно отъ Министерскій Сѣвътъ по численността на народонаселението, пространството на окръжията и околнитѣ, отстоянието на общинитѣ отъ сѣдалищата на околнитѣ, сжщо отстоянието на послѣднитѣ отъ сѣдалищата на окръжията, съобщенията и по географическитѣ и економически условия; а съвършено опредѣление на това има да стане съ законъ отъ Народ. Събрание.

1. Административното управление на окръжията.

5. Управлението на окръжieto е вѣврѣнно на окръжний управитель, който е въ окръжieto висшій органъ на правителството и когото вситѣ административно-полицейски лица и учреждения въ окръжieto сж подчинени.

6. Окръжний управитель се назначава, премѣства и отчислява отъ Негово Височество Княза съ указъ по представление отъ министра на Вжтрѣшнитѣ дѣла.

7. Окръжний управитель:

а) Управлява окръжieto съгласно съ дѣйствующитѣ закони и правила.

б) При приложеніето законитѣ и правилата, той сж ръководи отъ разясненіята и указанията на Висшето Правителство.

в) Наблюдава подчиненитѣ нему лица и учреждения, да изпълняватъ длъжноститѣ си, сжщо предписанията и заповѣдитѣ, които той имъ дава, пълно точно и наврѣменно, и за опущения, немарливостъ, погрѣшки, неспособностъ, непослушание и злоупотрѣбления отъ тѣхна страна ги наказва дисциплинарно, отчислява или представлява за отчисление, и предава на сждъ съгласно съ устава за службитѣ.

г) Представлява за назначение и назначава съ прикази самъ на длъжности вѣвъ вѣрното нему окръжие споредъ законитѣ и правилата за длъжноститѣ.

д) Надзирава да се распредѣлять правилно и да сж събиратъ и внасятъ въ надлѣжнитѣ мѣста напълно и наврѣменно правителственитѣ данъци и берип, сжщо да се расхвърлятъ правилно и да се носятъ точно и наврѣменно вситѣ установени тегиби.

е) Грижи се за общественій поредѣкъ и обществената тишина и спокойствие въ окръжieto и, въ случай на опасностъ или нарушение, зема нуждитѣ мѣрки за отстраняване и прекратяване нарушението имъ.

ж) Надзирава за доброто състояние на съобщенията и на общественитѣ и правителствени имущества и заведения въ окръжieto и въ случай на опасностъ, упадѣкъ и недостатъци, прави предъ Висшето Правителство представление съ своето мѣние, дава на надлѣжнитѣ подчинени нему лица и учреждения съобразнитѣ распоряжения и предложения за съхранение, възбръняване, и улучшение.

3. Надзирава за благосъстоянието и напредѣка въ материално, умствено и правствено отношение на окръжieto и влиза въ сношение за тѣхъ съ Висшето Правителство и надлѣжнитѣ учреждения въ окръжieto.

и) има надзоръ врѣхъ дѣлата на Окръжното Събрание и Окръжний Сѣвътъ и утвърждава рѣшенията и постановленията на Окръжното Събрание и Окр. Сѣвътъ или задържа изпълнението имъ до получаване указания отъ Висшето Правителство.

й) окръжний управитель не се мѣси въ дѣлата на сѣдалищата, но имъ оказва всичкото съдѣйствие, предвидено отъ дѣйствующитѣ закони и правила.

к) той се не мѣси сжщо и въ дѣлата на войскитѣ, само подобно имъ оказва установенното отъ дѣйствующитѣ закони и правила съдѣйствие и помощъ и отъ своя страна се отнася до тѣхъ за такива въ случай на нужда.

л) като висшій органъ на Правителството въ окръжieto, окръжний управитель, най сѣтнѣ, за опущенията и неправомерноститѣ въ неподчиненитѣ нему мѣстни чиновници и учреждения, които (опущения и неправомерности) сж дошли до негово свѣдѣние, прави представление предъ Министерството на Вжтрѣшнитѣ дѣла.

8. Окръжний управитель има при себе си канцелярия.

9. Канцелярията на окръжний управитель състои отъ единъ секретаръ, единъ подсекретаръ и нуждното число писарѣ и служители, споредъ щата.

10. Секретарьтъ се назначава и отчислява отъ министра на Вжтрѣшнитѣ дѣла съ приказъ по представление отъ окръжний управитель и негово усмотрѣние.

11. Секретарьтъ:

а) управлява канцелярията;

б) изпълнява вситѣ порѣчки на окр. управитель както вжтрѣ въ канцелярията, така и вжнѣ — по окръжieto.

в) замѣнява окръжний управитель, когато послѣдний е боленъ или отсъствува отъ сѣдалището си, както и отъ окръжieto, сжщо когато окръжieto е овдовѣло.

12. Подсекретарьтъ се назначава и отчислява отъ окръжний управитель съ приказъ.

13. Той е помощникъ на секретаря и го замѣнява въ случай на болѣсть и отсъствие.

14. Писарьтъ, отъ които единъ е регистраторъ, и другитѣ служащи въ канцелярията сж волнонаемни и се наематъ отъ окръжний управитель.

2. На околията.

15. Управлението на околията се вѣврѣва, въ предѣлитѣ на настоящій законъ, на околийскій началникъ, който е глава на полицията въ околията.

16. Околийскій началникъ сж назначава, премѣства и отчислява отъ Министра на Вжтрѣшнитѣ дѣла по представление отъ окръжний управитель и негово усмотрѣние.

17. Околийскій началникъ:

а) туря въ дѣйствие въ околията вситѣ предписания и заповѣди, които получава отъ окръжний управитель.

б) рапортира на окръжний управитель за състоянието, произшествията и нуждитѣ на околията.

в). спомага лицата и учрежденията отъ другитѣ вѣдомства въ вситѣ случаи, дѣто сж иска, на основание на съществуващитѣ закони и правила, съдѣйствува на полицията, безъ да сж мѣси въ дѣлата имъ.

г) грижи сж за общинскій поредѣкъ, тишината и безопасността въ околията и ги вѣстановява въ случай на нарушение.

д) надзирава за чистотата и благосъстоянието въ око-
лията и селенията и прави предложения на общинските
управления за поправление недостатъците въ тях.

е) надзирава за доброто състояние на съобщенията
въ околията и прави предложения на окръжния упра-
витель и предложения на общините за поправенето имъ
въ случай на повръждане, също за направа на нови, дѣ-
то е пуждно.

ж) надзирава за распореданията и дѣлата на общин-
ските управления и въ случай на превишаване властта,
на нередовност и незаконност, прави предложение на об-
щинските управления за поправение и рапортира на окр-
жният управител за това.

з) съобщава на общинските управления предписания-
та и заповѣдите на правителството и настоява за изпъл-
нението имъ.

18. Околийският началникъ има при себе си кан-
целярия.

19. Канцелярията на околийският началникъ съ-
стои отъ единъ секретаръ и единъ писаръ.

20. Секретарятъ се назначава отъ окръжния упра-
витель по предложение отъ околийският началникъ и свое
усмотрѣние, а писарятъ, който е волно наеманъ, се наема
отъ околийският началникъ.

21. Секретарятъ на околийският началникъ държи
дѣлопроизводството въ канцелярията и заглѣжава околий-
ският началникъ въ случай на болѣст или отсъствие на
последниятъ.

Листъ на окръжията.

Название на О к р ж и я т а	Название на входящите въ тяхъ околии	Название на на- стоящите окръжи, които съставятъ окръжията
Софийско	Софийска Планинска Раковинска Самоковска	Софийскій и Са- моковскій О- кръжи.
Кюстендилско	Кюстендилска Босилеградска Дуинишка	Кюстендилскій и Дуинишкий О- кръжи.
Трънско	Трънска Цариградска Радомирска	Трънскій и Ра- домирскій О- кръжи.
Орханйско	Орханйска Синевърдовска	Орханйскій и Вратчанскій О- кръжи.
Ломско	Ломска Кутловишка Берковска	Ломскій и Бер- ковскій Окръжи.
Видинско	Видинска Аджишка Бѣлоградчикска	Видинскій и Бѣ- лоградчикскій Окръжи.
Орѣховско	Орѣховска Лѣсковска Чомаковска Вратчанска	Орѣховскій и Вратчанскій О- кръжи.

Листъ на окръжията

название на О к р ж и я т а	Название на Входящите въ тяхъ околии	Название на на- стоящите окръжи, които съставятъ окръжията
Свищовско	Свищовска Никополска Плѣвненска Липница	Свищовскій, Ни- кополскій, Плѣ- вненскій и Тър- новскій Окръжи.
Ловчанско	Ловчанска Троянска Севлиево Дерманска	Ловчанскій и Се- влиево О- кръжи.
Търновско	Търновска Дръновска Габровска Еленска	Търновскій, Га- бровскій и Е- ленскій Окръжи.
Османъ-Пазарско	Османъ-Пазарска Кесаровска Върбишка	Османъ Пазарскій, Разградскій и Търновскій О- кръжи.
Руссенско	Руссенска Тръпнѣска Совутска Разградска	Руссенскій и Раз- градскій О- кръжи.
Силистренско	Силистренска Попинска Тутруканска Пирликовъ ка Кипсѣнджикска	Силистренскій, Руссенскій и Разградскій О- кръжи.
Шуменско	Шуменска Ески Джумайска Прѣславска Ени-Пазарска	Шуменскій, Ески Джумайскій и Разградскій О- кръжи.
Варненско	Варненска Балчикска Х.О.Пазарджикска Козлудженска Провадийска	Варненскій, Бал- чикскій, Х. О. Пазарджикскій и Провадийскій Окръжи.

(Послѣ четението:)

Това е законопроектътъ, който е могълъ да се
приготи отъ материала, който въ Министерството на
Вжтрѣшниятъ дѣла е имало. По точното опредѣление
на околинитъ останж, когато дойдятъ нужнитъ свѣдѣ-
ния и може въ другата сессия да се представи до-
пълнителния проектъ.

Предсѣдателъ: Този проектъ се печата,
ще бѣде готовъ тази вечеръ и ще се раздаде утрѣ.
Споредъ правилника да се съберемъ утрѣ. Приема
ли Народното Събрание утрѣ да се съберемъ и да

се избере комисията, или желае днесъ да се избере комисията? Гласове: утрѣ.

Михайловскій: Азъ бихъ желалъ да бѣде казано и народонаселението за всѣки единъ округъ.

Мин. Тишевъ: Колкото свѣдѣния има, Министерството ще ги представи всичкитѣ на комисията. За населението има списъци, които сж представени отъ окръжнитѣ съвѣти.

Славейковъ: Ние всинца сме одушевени за работяние колкото поскоро, сега се предлага утрѣ да

стане засѣдание, за да се раздаде печатания законопроектъ на депутатитѣ, и въ сѣщото врѣме, да изберемъ една комисия, която ще разглежда този проектъ. Ако утрѣ не се съберемъ, то ще закѣснѣеми. (Гласове: Утрѣ да се съберемъ.) Приема ли Народното Събрание да се съберемъ утрѣ въ обыкновенното врѣме? (Приема се.)

Предсѣдателъ: Има ли нѣкой да направи нѣкое предложение? (Нѣма.) Събранието се закрива.

Конецъ 5 часа По пладнѣ.

Предсѣдателъ { *П. Р. Славейковъ.*

Подпредсѣдатели { *Дрѣ. И. Брадель.*
Н. Сукнаровъ.

Секретари: { *И. Даневъ.*
Хр. Баларевъ.
В. П. Золотовъ.
К. Коевъ.

Управителъ на стенографическото бюро А. Безеншекъ.